

គាល់ត្រូវបានអនុញ្ញាត
ដើម្បីទទួលបានសាស្ត្រ និងការអនុវត្ត

មន្ទាក់ បានអនុញ្ញាត ជាមួយ ពាណិជ្ជកម្ម

បានអនុញ្ញាត គឺជាការបង្កើតរឿងរាល់
ដែលបានរាយការណ៍ឡើងដោយប្រធានបទ
បានអនុញ្ញាត ដែលបានរាយការណ៍ឡើងដោយប្រធានបទ
បានអនុញ្ញាត គឺជាការបង្កើតរឿងរាល់
ដែលបានរាយការណ៍ឡើងដោយប្រធានបទ

ដោយ គោកគុណភុទ ឬនុវត្តិ

ឯកសារបានអនុញ្ញាត ដែលបានរាយការណ៍ឡើងដោយប្រធានបទ

สาวคนนั้นค่าถูกเสริมบำรุง หลักหนี้ภัยพิบัติ
เสกชีวิตเป็นสุข ร่าเริ่ย ปลดอคภัย

โดย...ศักดิ์สิทธิ์ พันธุ์สัตย์

เรียนเรียน : ศักดิ์สิทธิ์ พันธุ์สัตย์ ออกรอบปักษ์ : อนุชิต คำหอยเมือง
ภาพประกอบ : สมควร กองจิตตา, ณัฐณัฐ ไทยพาณิช, จิรakan ทองสิงห์
รูปเล่น/จัดทำร็อก : วันตี ตามเหี่ยงด่วน

คำนำ

ศาสตร์แห่งมนต์คาถาเป็นศาสตร์แห่งความเชื่อ มีความลึกซึ้ง ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผล มีอายุเก่าแก่และสืบทอดมาอย่างยาวนานก่อนแต่พระพุทธศาสนาจะอุบัติขึ้น คือมากกว่า ๒,๕๐๐ ปี

มนต์คาถาจ้าแນกออกเป็น ๒ ประเภทหลักๆ คือ

๑. มนต์คาถาที่เป็นไปในฝ่ายดี เกิดแต่อานาจแห่งคุณงามความดีและจิตที่ประกอบด้วยเมตตาธรรม ได้แก่ มนต์ที่เกิดแต่อานาจพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ มีผลในทางที่เป็นคุณ เช่น ใช้ปักป้องคุ้มครองภัยอันตรายแก่ตนและผู้อื่น ใช้รักษาโรคภัยไข้เจ็บและชันไส่เสนียดจัญไตรต่างๆ ตลอดถึงใช้เพื่อสนับสนุนคนดีให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางโลกและทางธรรม

๒. มนต์คาถาที่เป็นไปในฝ่ายชั่ว เป็นมนต์ที่เกิดแต่อานาจจิตที่ประกอบด้วยความโกรธ หลง เช่น มนต์ที่เกิดจากอานาจจิตของหมոพิหรือผู้ที่เรียนคุณไสย ซึ่งเป็นมนต์คาถาที่เป็นไปเพื่อทำร้ายและเบียดเบี้ยนผู้อื่น หรือให้ตนได้สมหวังโดยไม่สนใจว่าเรื่องที่ทำนั้นผิดหลักศีลธรรมหรือไม่ เช่น มนต์สำหรับปล่อยของไปทำร้ายผู้อื่น มนต์ทำเสน่ห์ยาแฝด เป็นต้น มนต์คาถาประเภทนี้จดอยู่ในพากเดร็จงานวิชา มีคุณน้อย มีโทษมาก

มนต์คาถา ๖ พระแกนนั้น พระพุทธเจ้าทรงยกย่อของมนต์
คาถាបรakte伽กว่าเป็นสิ่งศักดิ์และสนับสนุนให้พุทธบริษัทห่ออบน
ศีกษา ดังปรากฏในพระสูตร怛ายแห่ง เช่น อชักคสูตร กรณีย-
เมตตสูตร วัตตนสูตร เป็นต้น ในสูตรเหล่านี้พระองค์ทรงเป็นผู้
ประทานมนต์คาถานี้แก่เหล่าภิกษุด้วยพระองค์เอง และยังตรัส
ไว้ให้ห่ออบนเป็นประจำ ทั้งนี้เพื่อป้องกันภัยอันตรายและขัด
ปิดเปาสิ่งชั่วร้าย ที่สำคัญคือ เพื่อฝึกอบรมจิตของตนให้แก่กล้า
เป็นฐานให้เกิดปัญญาและก้าวไปสู่เป้าหมายสูงสุด คือ พระ-
นิพพาน

ดังนั้น คุณค่าของการเรียนมนต์คาถางามหลักของ
พระพุทธศาสนา ก็คือ เพื่อบำบัดทุกข์และปิดเปาอุปสรรค
ที่อยู่ขัดขวางไม่ให้ทำความดี และเป็นเครื่องมือก้าวถึงความ
หลุดพ้น พระพุทธองค์จึงทรงเน้นย้ำไม่ให้หลงงมงายในมนต์
คาถานี้ แต่จะใช้อ漾มีสติพินิจด้วยปัญญาให้เห็นคุณค่าอันแท้จริง
และนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ถ้าทำได้
อย่างนี้ ความสุข ความเจริญ ความร่ำรวย จะบังเกิดขึ้นอย่าง
แท้จริง

หนังสือ เมตตามานิยม พาสุข ร่าวย ทันใจ เล่มนี้
มีได้ช่วงหัวใจจะปลูกฝังความเชื่อที่มีดีๆ ให้แก่ท่านผู้ใด แต่สิ่งที่
มุ่งหวังคือการนำเสนอด้วยมูลเหตุหรือสร้างความเข้าใจอันดีสำหรับ
ท่านที่ยังมีความคิดในแง่ลบเกี่ยวกับศาสตร์แห่งมนต์คาถาน และ

เพื่อให้ทุกท่านของเห็นประโยชน์และคุณค่าอันแท้จริงของมนต์
คาถา จะได้ไม่คุ้มหรือคุ้มมั่นผู้ที่สนใจศึกษาในด้านนี้ ซึ่งแท้จริง
แล้วเป็นศาสตร์ที่ควรศึกษาและอนุรักษ์ไว้ ในฐานะที่เป็นศาสตร์
แห่งภูมิปัญญาเก่าแก่ และเป็นศาสตร์แห่งการพัฒนาจิตเพื่อเป็น
อุบัติสุ่ความพันทุกข์ตามหลักแห่งพระพุทธศาสนา ถือเป็นสิ่งที่
มีค่าสูงยิ่ง

ความตือที่เกิดจากการเรียนเรียงหนังสือเล่มนี้ ขอน้อมถวาย
เป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และมอบเป็นกติเวทภาคุณ
แต่ปิดา นารดา ครุออาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอขอบคุณ
ที่มีงานทุกฝ่ายที่ช่วยกันคิด สร้างสรรค์ และลงมือทำด้วยความ
เอาใจใส่พิถีพิถันทุกขั้นตอน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะ
เอื้อประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกท่านเป็นอย่างดี

ชาติ จิร สมโน
ขอพระสัทธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
จงดำรงอยู่สืบกานนาน

๒๕๖๗ ก. ๒๕๖๗ ๘๙๙๙. ๑๔๐๘. ๑๔๐๘ ๑๔๐๘ (๑๔๐๘)

โปรดใช้เล่มนี้ให้คุณติดตาม & ล่านเป็น → นำไปกินด้วยกันท่านจะ
ล่านได้บรรลุ ธรรมะความดีและเป็นหนังสือปัญญา ที่คนมากการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
ด้วยศรัทธาในพระพุทธเจ้า ถือว่าเป็นเครื่องดี แต่ถ้าใช้ เด็กน้อยเสีย ด้วยความสุข ดูด ดูด
ด้วยความสุข ดูดด้วยความสุข ดูดด้วยความสุข ดูดด้วยความสุข ดูดด้วยความสุข ดูดด้วยความสุข

สารบัญ

ภาคที่ ๑ รู้ก่อนเสีย	ภาคของด้วย	๙๖
ความหมายของมนต์คาถา	คาถาอัจฉริยะ (แมคล้าวคาถาดักกลาภานงาน)	๙๖
ความเป็นมาของมนต์คาถา	คาถาท้าวชาตุมหาราชา (ป้องกันข้ามไปถูกฝีปีศาจ)	๙๘
รูปแบบของมนต์คาถา	คาถาอังคุสิมาลปริศรา	๙๙
คุณค่ามนต์คาถา	คาถาอองค์กุหลาบฯ ได้บุตรด้วยใจ	๑๐๐
ประโยชน์ของการใช้ยาเส้นต์คาถา	คาถาไชยนั่งคนปริศรา	๑๐๑
เรียนคาถาอย่างไรให้ดีลัง	คาถาเจตไนคักปีนัง	๑๐๒
องค์ประกอบของ การใช้ยาเส้นต์คาถา	คาถาอภายปริศรา	๑๐๓
แนวคิดการพากษาเชื่อมร่วม	คาถาแมกี้ล้างร้ายให้ก่อลาภเป็นศัตรู	๑๐๔
ยาเส้นต์เพื่อบนร่มมี	คาถาพุทธชัยมงคล	๑๐๕
เรียนคาถา รักษาศีลชั่ว รายเริ่ม	คาถาอุปสรรคทากุลบอย่าง	๑๐๖
รักษาจิต สร้างอุทิศให้คาถา	คาถาธรรมจักร	๑๐๗
ภาค ๒ เรียนมนต์คาถา กับพระพุทธเจ้า	เทหารักษษา พันธุกษัททั้งปวง	
บรรครุผู้เป็นแพทย์แห่งมนต์คาถา	ภาค ๓ เรียนมนต์คาถา กับพระอวิรบีร์	
ให้วัตรก่อนเรียน	พระอวิรบีร์คือใคร	๑๐๘
คาถามหกอุคุด (เล็กกลูกตี เล็กซิริฟท์สูงล่าง)	ให้วัตรก่อนเรียนกับพระอวิรบีร์	๑๐๙
คาถารถมีเมดหกอุคุด (เล็กคัตตุร์เป็นมีด ผูกจิตให้ลุ่มหลง)	คาถាទรร湘化เรินบุตร	๑๑๐
คาถารตนอุคุด (เล็กขันป่าเบ็คเปาเนบีดจั้ยไพร)	(เรียนก่าง ความจำเป็นเดิม)	๑๑๑
คาถารชันธรบิศร (เล็กป่องกันลัคต์มีพิก)	คาถាទรร湘หาโมคคีลอกานต์	๑๑๒
คาถายูนากุญจ (คุ้มครองคนพื้นบ้านร้าย)	(ตับตี้ไซไฟ ต่อกระดูก)	๑๑๓
คาถางคุนโน嗨อัคต์ (ป่องกันอัคต์มีภาร)	คาถាទรร湘ริบบีร	๑๑๔
	(บังเกิดภากาหยด รำรูบยินทร์)	
	คาถាទรร湘จังกี้ชาญนี	๑๑๕
	(เรียงทรัพย์ อุคุณลงบูรณ์)	
	คาถាទรร湘อุปคุต	๑๑๖
	(บันดาลความเจริญรุ่งเรือง)	

คำาณ涵ວงปุ่หាត (วิชชาที่อธิบายเป็นสุภาษีพื้นเมือง)	๑๗๖๕	คำาณ涵າຄາກ 涵ວงเพ้ออคเ肯ะ (อุปกรณ์ทางศักดิ์สิทธิ์)	๑๗๖๖
คำาณ涵เด็จໄຕ (วิชาเปียณ, แมกส์วัต, ใจคลาน)	๑๗๖๖	คำาณ涵ามเนคดา 涵ວงเพ้อแขม (งานเมตตา ผู้ให้ภัยอันดุล)	๑๗๖๗
คำาณกົມພົບ 涵ວงປຸນິນ (กັນເກີຍໄດ້ຫຼັກອຍ່າງ)	๑๗๖๘	คำາณມັດໄຈ 涵ວงປຸງຫາວ (ເຫົາ ມະນຸຍົດ ສັດວຽກໃຫຍ້)	๑๗๖๙
คำาณ涵າຄາກ 涵ວงປຸງສູງ (ວິທາໄຫະ ມະຫາຄາກ ຈໍາຮາວຍ)	๑๗๖๙	คำາณກົມພົບ 涵ວงປຸງແກວນ (ອັນຕະຣາຍໃຫ້ ທ່າຮ້າຍໄນໄລ໌)	๑๗๗๐
คำาณ涵ວงเพ้อໂຄກາຍ (ຊຸ່ງໂຈຈົນ ປົອອົດໂຈກ ປົອອົດກົບ)	๑๗๗๐	คำาณ涵ວงเพ้อປານ (ເຂົ້າວິນເຫຍຸ ເຂົ້າວິນຄໍານາງ)	๑๗๗๑
คำาณ涵າສໍາເຊື່ອ 涵ວงພອສດ (ສໍາເລີ່ມຜລໃນວິຊາທີ່ຕ້ອງການ)	๑๗๗๑	คำາณພອທ່ານຄໍ້າຍ (ມ້າວິຈາສຶກບີ້)	๑๗๗๒
คำາณເຂົ້າວິນຄາກ 涵ວงຫອງຈັບ (ເຂົ້າວິນຄາກ, ຫວັຫຍ່າ, ລ້ານາຈ)	๑๗๗๒	คำາณ涵ວງຫອງຈັບ (ຄວາມຈຳຕື່ມ ຂັ້ນປີປົອອົດກົບ)	๑๗๗๓
คำาณ涵ວງຫອງຖາມຄືດິຈິດິກຳ (ຈໍາຮາຍເປັນລັບນ)	๑๗๗๓	ກາສ ๔ ມນດີຄາດນາໄຫ້	
คำາณຫຼາໄກໃກ່ເນືອນ (ເຈົ້າຫຼຸງທີ່ພົບ, ປຶ້ງຫຼຸງ, ມະຫານິຍອ)	๑๗๗๔	คำາณນວດເກີຍກັນເດີກ	
คำาณ涵ວງຫອງເກາມ ແນໂກ (ຂອສີຍໄດ້ຕາມທີ່ບ່ອ)	๑๗๗๕	คำານຂອງຫຼຸກ คำານກົ່ງຫຼຸກທີ່ອ	๑๗๗๕
คำาณ涵າອຸດ 涵ວงປຸງເພືອກ (ຫຼຸມຕຽວງປົອກັນເກີຍສາກົດ)	๑๗๗๖	คำານນວດວິກາໂໄຄ คำານວິກາໂນມະເບິ່ງ	๑๗๗๖
คำาณ涵າສໍາເຊື່ອ ເນົາຄູນນາ (ທ່າສີ່ວິໄລສໍາເລີຍຫຼັກອຍ່າງ)	๑๗๗๗	คำານເຊກອາຫາວິກາໂໄຄ, ວິກາເນື່ອແລດ, ສີ	๑๗๗๗
คำาณ涵ວງຫອງເຈີນ (ເຈີນເຈີນ, ເຈີນທີ່ພົບ)	๑๗๗๘	คำານຂອງກັນພາຂ ທ່ອກະຫຼຸກ, ຫ້າມເລືອດ, ວິກາໂໄຄຄາ	๑๗๗๘
คำาณ涵າອຸດ 涵ວงປຸງຫອດ (ກັນເກີຍຕົນປີຫຼັກອຍ່າງ)	๑๗๗๙	คำາณນວດເມດຕານໍາເນືອນ ໂໂຄລານ	๑๗๗๙
คำານປົອງກົມພົບ 涵ວงຫອງຫຼຸມ (ປົອອົດກົບມີໂຄມື້ນັບ ๑๐ ຕີ່ສ.)	๑๗๘๐	คำາณນວດແຄສົວຄວາມປົອກັນເກີຍ	๑๗๘๐
		คำາณນວດຫ້າວໄປ	๑๗๘๑

“ กິກຊຸທັນຫລາຍ
ຫາກວ່າຄວາມກສ້ວ ຄວາມຫວາດສະຕັ້ງ
ຫວີ່ອຄວາມຂນພອບສຍອງເກສ້າ ພຶ່ງເກີດເຊື່ອແກ່ພວກເຮວ
ສູ່ອູ່ໃນປາຊາກີ້ສີ ອູ່ໃນເຮືອນວ່າງກີ້ສີ
ເນື້ອນັ້ນເຮອທັນຫລາຍພຶ່ງຮະສຶກນີ້ປຶ່ງເຮົາເນື້ອງໆ ນັ້ນແລ້ວ
ອື່ຖິປີໂສ ກະຄະວາ ອະຮະທິ່ງ ສິມມາສິມຫຼຸກໂຕ
ວິຊາອະຮະນະສິມປັນໂນ
ສຸກະໂຕ ໂລກະວິຖ ອະນຸດຸຕະໂຣ ປຸ້ມະທຳມະສາຮະດີ
ສີຕັດາ ເຫວະນະນຸສສານັ້ນ
ພຸກໂຕ ກະຄະວາຕີ

ກິກຊຸທັນຫລາຍ ເພຣະວ່າເນື້ອເຮອທັນຫລາຍຮະສຶກນີ້ປຶ່ງເຮົາອູ່ຢ່າງນີ້
ຄວາມກສ້ວ ຄວາມຫວາດສະຕັ້ງ
ຫວີ່ອຄວາມຂນພອບສຍອງເກສ້າທີ່ເກີດເຊື່ອ ຈັກຫາຍໄປ.”

ອະຫິດຕະຫຼາດ ພຣະໄຕວິຕູກບັງການ
ອະບັນຫາຈຸ່າມາຄົງກຣນຣາຊວິທະຍາຕີ້ຍ ເສັ່ນ ອັດ ມັນວັນ

ມີພຣະແພັກອເຈົ້າ
ອູ່ນີ້ເນິ້ງ
ວິພຕຣາຍໃຈໆ
ແລະກົບປົກກວມ
ມີອາຈັກສ້າກຫາຍ

ମାତ୍ର ୭

ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର

ความหมายของมนต์คาถา

เมื่อพูดถึงคำว่า มนต์คาถา หรือ คาถาอาคม แล้ว คนไทยส่วนใหญ่มักจะรู้จักและคุ้นเคยกับคำนี้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะจากหนังหรือจากละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิทธิปักษีหริ่ย

ข้าพเจ้ายังจำได้ว่า เมื่อสมัย ๓๐ กว่าปีที่แล้ว เด็กๆ ที่บ้านไก่เตียงเมื่อเล่นต่อสู้กัน ก็มักจะมีการสรุปคาถา ทำทำทำทางอย่างตัวละครในหนังหรือละครที่ดูมา แม้ปัจจุบันจะเป็นยุคสมัยใหม่ ผู้คนส่วนใหญ่ไม่เชื่อเรื่องไสยศาสตร์ เรื่องอิทธิปักษีหริ่ย และเห็นเป็นเรื่องหลอกเด็กก็ตาม แต่ละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคาถาอาคม พื้น>tag>ไม่เข้า ก็ยังได้รับความนิยมจากคนสมัยใหม่ในระดับต้นๆ

จะเห็นว่าเรื่องมนต์คาถาอาคม เรื่องอิทธิปักษีหริ่ยนี้
อยู่คู่กับสังคมไทยมานาน และฝัง根柢ึก
จนยกที่จะปฏิเสธว่าไม่มีจริง
ในบางครั้งมีเหตุให้ชวนคิดว่าเป็น
เรื่องมายาไร้สาระก็ตามที่ แต่ในส่วนสึก
ของจิตใจแล้วยังมีความเชื่อสั่งเหล่านี้อยู่
แม้อาจจะไม่เต็มร้อยก็ตาม

มนต์คาถา ในพจนานุกรมได้ให้ความหมายไว้ว่า **มนต์**
คือ คำศักดิ์สิทธิ์ คำสำคัญ คำสาหัสสรา คำสาหัสสราเป่า

ส่วนคำว่า **คากา** มีความหมาย ๒ อย่าง คือ **เป็นคำเรียกบหประพันธ์ประเทกภาษาพยဂลอนในภาษาบาลี** เช่น เรียกบหประพันธ์ที่สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พرحمรังสี) แต่งขึ้นว่า คากาชินบัญชร หรือเรียกบหสวดพาหุงมหาการว่า พุทธชัย-มงคลคากา เป็นต้น อีกความหมายหนึ่ง หมายถึง **คำเสกเป่า** ที่ถือว่า **ศักดิ์สิทธิ์** ซึ่งมีความหมายเหมือนกับคำว่า **มนต์** ดังนั้น จึงมักใช้รวมกันว่า **มนต์คากา**

นอกจาก ๒ คำนี้แล้วยังมีคำอื่นๆ อีกที่ใช้ในความหมายเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เช่นคำว่า **มนตรา** **อาคม** **เวหມนตร์** เป็นต้น

อาจมีคำตามตามมาว่า **มนต์คากา** หรือ **คำศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้** **เอาไว้ทำอะไร** คำตอบก็คือ **เอาไว้สำหรับสวดบริกรรมภารนาเสกเป่า** เพื่อให้เกิดฤทธิ์บันดาลผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ต้องการ โดยผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจะเนื่องจากความคาดหมาย อธิบายด้วยเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์ไม่ได้ เช่น ทำให้หนังหนีຍิว อิจฟันแหงไม่เข้า ทำให้ปืนยิงไม่ออ ก เป็นต้น

ดังนั้น **มนต์คากา**
ก็คือศาสตร์ที่ว่าด้วยการ
สร้างฤทธิ์ปักษิหาริย์
ด้วยการเสกเป่านั้นเอง

ความเป็นมาของมนต์คาถา

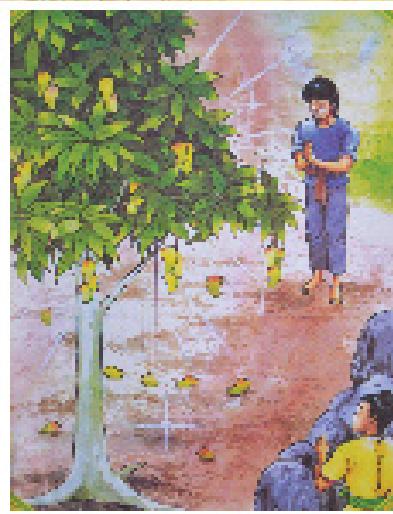
ศาสตร์ว่าด้วยการสร้างถุหิป้าภิหารីด้วยมนต์คาถา เป็นศาสตร์เก่าแก่ เกิดขึ้นและมีการถ่ายทอดสืบต่อกันมาอย่าง ยาวนานไม่แพ้ศาสตร์แขนงอื่นๆ ซึ่งอาจแบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ

(๑) มนต์คาถาดั้งเดิม

ศาสตร์แห่งการใช้มนต์คาถาที่ “ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัด” ว่าเกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อไร แต่มีมาก่อนที่พระพุทธศาสนาจะอุบัติ ขึ้นอย่างแน่นอน ตั้งจะเห็นได้จากศาสนาพราหมณ์ซึ่งเป็นศาสนา ที่เกิดก่อนพระพุทธศาสนาเป็นพันๆ ปี มีการเรียนมนต์คาถา อย่างเป็นล้ำเป็นสัน ถึงกับมีตำราหลักสูตรการเรียนมนต์คาถา เอาไว้เรียกว่า ศัมภิร์พระเวท ซึ่งถือเป็นตำราที่เก่าแก่ของศาสนา พราหมณ์

และยิ่งกว่านั้น ในศัมภิร์พระไตรปิฎกมีหลักฐานที่ชี้ชัด ให้ว่า ศาสตร์แห่งการเสกเป็นมีมาก่อนศาสนาพราหมณ์เสียอีก ดังเช่น ในศัมภิร์พระสูตร พระพุทธเจ้าได้ตรัสเล่าถึงชาตก (เรื่อง ในอดีตชาติของพระองค์) หลายชาติก็มีการพูดถึงการเรียนมนต์ คาถาหรือการใช้มนต์คาถา เช่นในอัมพชาตก พระไตรปิฎกเล่าที่ ๑๙ ทรงเล่าถึงอดีตชาติเมื่อครั้งพระองค์เสวยชาติเป็นคนยกจน

มีมนต์คาถาที่สามารถเสกมะม่วงให้ออกผลสุกได้ในทันที และใช้วิชานี้หาเลี้ยงครอบครัว ต่อมามีเด็กหนุ่มคนหนึ่งเห็นเข้ามากำลังร่ายมนต์เสกมะม่วง จึงเข้าไปอ้อนวอนขอเรียนมนต์ แรกๆ เขามีใจยอมสอนให้ แต่อาศัยที่เด็กหนุ่มคนนี้ยอมเป็นทาส pronนิบัตรับใช้ จึงยอมสอนให้ และได้ยื้อกับเด็กหนุ่มว่า เมื่อเรียนมนต์คาถานี้ไปแล้ว สิ่งที่ต้องปฏิบัติคือ ห้ามพูดโกหก เป็นอันขาด หากโกหกเมื่อไหร่ มนต์นี้ก็จะเสื่อมทันที

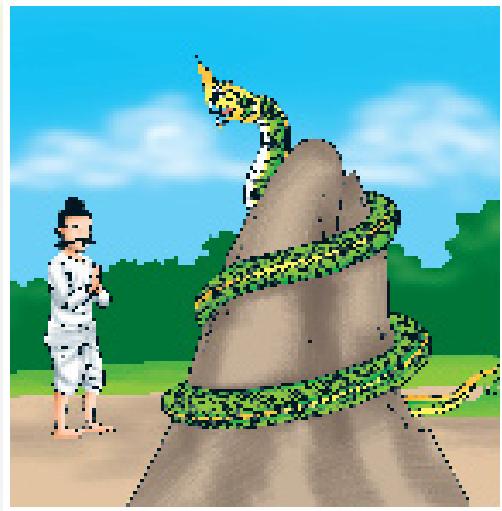
ต่อมา เด็กหนุ่มได้ไปทำงานที่สวนมะม่วงของพระราชา วันหนึ่งพระราชาอยากรู้จะเสวยมะม่วง แต่หาที่ไม่ได้ เพราะเป็นช่วงนอกฤดูที่มะม่วงจะออกผล เด็กหนุ่มจึงแอบร่ายมนต์ที่ตนเรียนมา เสกมะม่วงให้ออกผลแล้วให้คนนำไปถวายพระราชา

ครั้นพระราชาเสวยมะม่วงแล้ว ทรงมีพระประสาร์จะพระราชทานราชวัลแก่เขา จึงรับสั่งให้นำตัวมาเข้าเฝ้าและซักถามว่าได้มะม่วงจากที่ใด ชายหนุ่มแจ้งตามความเป็นจริงว่า มะม่วงได้มาจากการเสกมนต์คาถา พระราชาถ้ามารู้ก็ว่าได้เรียนมนต์นั้นมาจากใคร เด็กหนุ่มอ้างเพราะรูสิกจะอายที่จะบอกว่าอาจารย์ของตนเป็นคนยากจน จึงกราบทูลว่ามนต์นี้ตนได้รับเรียนมาจากสำนักของอาจารย์พิศภาโนมากซ์ อาจารย์ซึ่อตั้งแห่งเมืองตักสิลา

เมื่อพุคจบ มนต์กีเสื่อมหันทีโดยที่เข้าไม่รู้ตัว คริสตพระราชารับสั่งให้เขาแสดงมนต์เสกนะม่วงให้ดู เขาก็ร่ายมนต์ตามที่ได้เรียนมา แต่ไม่ว่าเขาจะร่ายเวทเสกเป่าสักเท่าไร มนต์ม่วงก็ไม่ออกผล เมื่อเขามิสามารถเสกนะม่วงให้ออกผลได้ พระราชาจึงรับสั่งให้จับและลงโทษเขาด้วยการโบยหลังและขับไล่ออกจากเมือง ให้หานบังอาจพุดโภหกต่อหน้าพระพักตร์

นอกจากอ้มพชาตกแล้วยังมีชาตกอีกหลายเรื่อง ที่กล่าวถึงการใช้เวทมนต์คacula เช่น ภูริหัตตชาตก ที่กล่าวถึงพระชาติที่พระพุทธเจ้าเกิดเป็นนาค ซึ่ว่า ภูริหัตต์ อุกนายพرانร้ายทิพยมนต์แล้วจับตัวไปทำการแสดงเพื่อหาเงิน เป็นต้น มนต์คacula ที่เกิดก่อนพระพุทธศาสนาเช่นนี้เรียกว่า มนต์คacula ดังเดิม

มนต์คacula ดังเดิมนี้ยังรวมถึงมนต์คacula ที่เป็นของชนชาติของกลุ่มชนในแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย เช่น มนต์คacula ของขอมไทย ลาว ชนเผ่าต่างๆ เป็นต้น ซึ่งชนชาติหรือกลุ่มชนเหล่านี้จะเรียนมนต์คacula มาจากบรรพบุรุษ และสืบทอดกันมาอย่างนาน โดยเฉพาะชนชาติขอมนี้มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันทึ่งที่สุด และได้ชื่อว่าเป็นชนชาติเจ้าตำรับแห่งไสยาذه

มนต์คาถาตั้งเดิมในแต่ละห้องถินแต่ละเชือชาตินี้ จะมี
เอกลักษณ์ที่สังเกตได้ง่าย คือ เนื้อความแห่งมนต์คาถาจะกล่าวถึง
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือเทพเทวตาที่ตนบันถือ เพื่อขอให้สิ่งเหล่านั้น
บันดาลผลสำเร็จในสิ่งที่ตนต้องการ เช่นมนต์คาถาฯ

โอม ปูเจ้าสมิจพราย

ภูจะใช้ให้พระราษฎร์ไปร้องเรียน

ภูจะใช้พระล้ำเจียกให้ไปหา

ภูจะใช้ปูนพฐุให้ไปพามา

มีงรักภูเสม่อนหนึ่งช้างรักษา

มีงรักภูเสม่อนหนึ่งปลารักน้ำ

แม่มึงจะร้องให้มาหากู

โอมสิหะคุณาครุ สวยงาม

มนต์คาถาบทนี้ ได้กล่าว

ขออำนาจของปูเจ้าสมิจพราย

ช่วยคลัจิตคลใจ

ให้หฤทัยมากลงรักตน

เป็นมนต์คาถามหาเสน่ห์

มนต์คาถาแบบตั้งเดิมนี้

ยังมีการสืบทอดต่อกันมาถึงปัจจุบัน

แต่คงเหลือน้อยมาก